

Webinar 'Collective impact' 1 maart 2022

Vragen uit de chat met antwoord en tips uit de chat.

vragen uit de chat:

Ik heb zelf in de schulden gezeten en het zonder sanering van 150.000 naar 0 opgelost. Ik zou met die ervaring mensen willen helpen en heb daar ook wel ideeën over. Een van de belangrijkste zaken waar ik persoonlijk tegenaan liep was hoe anderen er over dachten (heb je soms teveel bij de wehkamp besteld..?). Een bewustzijns verandering in de gemeente/landelijk zou enorm helpen. Dan durven 1) mensen het op tijd te vertellen en hulp te vragen en 2) omgeving zal eerder geneigd zijn te helpen bij voorkeur onder oordelen. Dat scheelt al een slok op borrel. Is dat onderdeel (bewustzijnsverandering) ook van het beleid bijv van de gemeente of de academie? *Ja zeker, bij Vrijwilligersacademie komt dat in alle trainingen naar voren en bij de gemeente d.m.v. de route 020-training (o.a. schaarste-theorie en Mobility Mentoring) worden schuldhulpverleners bewust gemaakt van de gevolgen van stress op de hersenen. Het belang hiervan is dat schuldhulpverleners met een brede blik naar hun cliënten kijken en bewust te zijn van de relatie tussen het hebben van problemen en stress: zoals het besef dat mensen met schulden door de overlevingsmodus een verminderd vermogen om duurzame (lange termijn) beslissingen te nemen.*

Ik ervaar ook dat vrijwilligers vaak onderschat worden door beroepskrachten. Hoe bouwen we meer vertrouwen en samenwerking?

Is dat mogelijk met Collective Impact?

Centraal in collective impact staat samenwerking en dat begint vanuit wederzijds begrip, van de situatie maar ook voor elkaar. Als we elkaars waarde niet inzien blijkt samenwerking onmogelijk. Er zijn denk ik twee belangrijke redenen waarom professionele uitvoerders en beleidsmedewerkers vrijwilligers kunnen onderschatten. Eén is de waardering van ervaringskennis. Tim 's Jongers gaf vorige week de Movisie Participatielezing over dit onderwerp. Die kun je hier terugluisteren: <https://www.movisie.nl/artikel/participatielezing-2022-door-tim-s-jongers-beleid-uitvoering-begint-verhalen-mensen-zelf>

Twee is dat vrijwilligersorganisaties soms eigenwijs zijn. Ze zijn niet bang om tegen de stroom in te gaan. Dat is positief, maar je moet altijd werken vanuit verbinding, en ook geven en nemen. Een stap voorwaarts is om de vooroordelen eruit te halen en direct in gesprek te gaan met (potentiële) samenwerkingspartners. Dan kun je dichterbij elkaar komen.

Wij bij de Regenboog Groep hebben echt zulke goede en kundige vrijwilligers. Daar ben ik zo trots op. Ik merk alleen dat niet iedereen ons kan vinden. Zeker sinds de buurtteams is het samen zoeken. Wat doen jullie aan het helpen bij de juiste spelers vinden binnen collective impact?

Collective impact is geen formule, het is vooral een inzicht dat impact uit samenwerking komt en niet in isolatie. Het vinden van de juiste spelers is hierin een van de grootste opgaven. In principe is iedereen die elkaar in het veld tegen het lijf loopt omdat ze aan dezelfde dingen werken een partij om mee te praten. Je moet jezelf niet verheven zien aan de ander. Het samen zoeken is onvermijdelijk, zolang het maar een oprechte zoektocht is waar ruimte is voor ieders bijdrage. En zolang ieders bijdrage bijdraagt aan het écht helpen van de doelgroep.

Wij zouden dit onderzoek ook zo graag willen inzien! Is het al ergens gepubliceerd?
Bij de HVA hebben een bundel geschreven genaamd Van Schulden Naar Kansen, over zo'n 85 informele initiatieven verspreid over 7 gemeenten in Nederland. De bundel is opvraagbaar bij www.hva.nl/armoede

Als vrijwilligersorganisatie ben je toch afhankelijk van samenwerking door professionals. Dus wij willen juist veel samenwerken. Hoe krijgen we de professionals zover om meer te willen samenwerken met de informele zorg binnen collective impact?
*Samenwerking vereist een 'match' tussen minimaal twee partijen. Die kun je niet forceren, er moet een wederzijds begrip ontstaan van (1) ieders meerwaarde en (2) de meerwaarde van het samenwerken. Ik noemde eerder al twee redenen waarom die match soms niet ontstaat: eigenwijs en wat we als kennis en expertise zien. Een interessant rapport over de tweede is deze: <https://www.raadrvs.nl/documenten/publicaties/2017/06/19/zonder-context-geen-bewijs>
Er is langzaam een besef aan het ontstaan onder professionals en beleidsmedewerkers dat ervaringskennis niet alleen belangrijk is, maar noodzakelijk. Hierin kunnen vrijwilligersorganisaties veel bieden. Maar zo ook moeten vrijwilligersorganisaties wel het belang zien van evidence-based kennis, daarmee creëer je ook verbinding met de taal en zienswijzen van professionals. Anders ben je letterlijk 'lost in translation', we praten langs elkaar heen maar we bedoelen vaak hetzelfde.*

Hoe gaan we ervoor zorgen dat we in een eerder stadium betrokken raken bij armoedeproblematiek? Vaak wordt het pas gezien als armoedeproblematiek op het moment dat er al te veel aan de hand is. Moeten we niet veel meer inzetten op preventie? Financiële educatie? *Schuldpreventie is bij de gemeente een belangrijk onderwerp waar veel op in wordt gezet. Zo is gemeente Amsterdam een voorloper op gebied van vroegsignalering (huisbezoeken bij betalingsachterstanden bij energieleveranciers, zorgverzekeringen, woningcorporaties), worden er schuldpreventielessen op middelbare scholen en MBO's gegeven en zijn er diverse inloopsprekken in de wijk.*

tips uit de chat

*Ik ervaar ook dat vrijwilligers vaak onderschat worden door beroepskrachten. Hoe bouwen we meer vertrouwen en samenwerking?

*Ik denk dat er vaak/soms onnodig koudwatervrees is bij professionals om vrijwilligers te durven inzetten en soms ook niet weten hoe ze een beroep kunnen doen op vrijwilligers.

*In ieder geval wordt steeds vroeger hulp aangeboden, o.a. door de wettelijke vroegsignalering sinds 1-1-2021, sneller hulp accepteren is lastiger, want hangt samen met drempels / schaamte etc...

*Een betere financiële vergoeding voor de vrijwilligers zou wel fijn zijn. Ze werken enorm hard met een warm hart.

*Ik ben van Cash2Grow, we promoten spaarkringen. Is het volgende een voorbeeld van collective impact initiatief? Gisteren hadden we een social

bijeenkomst met verschillende initiatieven in een buurt in Utrecht. Het centrale thema was 'meer doen met minder geld'. Van daaruit brachten we in kaart welke initiatieven etc. in de wijk hier aan bijdragen. Dat was een zeer inspirerende manier waarbij nieuwe ideeën en verbindingen tot stand kwamen.

*Het valt me op dat de rol van de ervaringsdeskundigen niet wordt meegenomen ze zijn wel belangrijk om verandering te brengen in het narratief

*vanuit de professional: over de schaduw heen kan alleen als systeem financiering en afvinklijstjes niet leidend zijn. 100% tijdschrijven afschaffen geeft de professional ook ruimte om goed samen te werken met een vrijwilliger. ipv de vrijwilliger als persoon te zien die zaken overneemt waar de professional geen tijd meer voor heeft.

*Meer samenwerking ook tussen de vrijwillige initiatieven en met eigen plan: Belangrijk is een warme overdracht en goede samenwerking tussen initiatief en instanties.

*Daarom botst het soms ook tussen vrijwilligers en professionals. Meer kennis over en weer is nodig

*De initiatieven zijn aan het dweilen terwijl het probleem politiek opgelost moet worden. meer inkomen voor de bijstand, systeem van incasso's veranderen, meer menselijke maat.

*Buurtteams in Amsterdam staan klaar voor mensen die vragen hebben op ieder gebied

*Kan het niet een geheel zijn preventie, de 3 opties en ook nazorg erbij

*Vanuit de budgetcursus In Kas zou ik willen toevoegen aan het actieplan: Naast het individuele aspect van financiële maatjes en samenwerking onderling, is het belangrijk om de kracht van groepsdynamiek erbij te betrekken. Ervaringen delen, kennis delen die er binnen de groep is, als versterking van wat er tussen de hulpvrager, maatje en organisaties ontwikkelt.

*De buurtteams in Amsterdam hebben een mooie verbinding met vele netwerken in Adam tevens ervaringsdeskundigen op velerlei gebied. Ze hebben Sociale Raadsliden, Schuldhulpverleners en buurtteammedewerkers vanuit verschillende expertises

*Heel belangrijk om de taal in de brieven veel makkelijker te maken. Daar zijn cursussen voor ambtenaren of wie dan ook voor te volgen, Of misschien zelfs wel een trainer per stadsdeel uit te nodigen.